



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 121/2025
25.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела неовлашћено фотографисање из члана 144. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Јелене Дрецун, поднетом против правноснажних решења Трећег основног суда у Београду 4К 1932/21 од 12.01.2024. године и 4К бр. 1932/21 – Кв бр. 392/24 од 07.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 25.02.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Јелене Дрецун, као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажна решења Трећег основног суда у Београду 4К 1932/21 од 12.01.2024. године и 4К бр. 1932/21 – Кв бр. 392/24 од 07.11.2024. године, тако што Врховни суд, поред већ досуђених трошкова кривичног поступка обавезује приватног тужиоца ББ да окривљеном АА исплати трошкове кривичног поступка у износу од још 8.250,00 динара, у року од 60 дана од дана правноснажности ове пресуде, док се захтев браниоца окривљеног у преосталом делу одбија као неоснован, а побијана решења у непреиначеном делу остају **НЕИЗМЕЊЕНА**.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду 4К 1932/21 од 12.01.2024. године обавезан је приватни тужилац да окривљеном исплати износ од 66.000,00 динара на име нужних издатака првоопруженог АА и нужних издатака и награде његовог браниоца, у укупном новчаном износу од 66.000,00 динара у року од 8 дана од дана правноснажности решења. У преосталом делу до траженог новчаног износа од 144.000,00 динара, захтев браниоца окривљеног је одбијен као неоснован. Истим решењем је одлучено и о трошковима кривичног поступка на име нужних издатака другооптужене ВВ и нужних издатака и награде њеног браниоца.

Решењем Трећег основног суда у Београду 4К 1932/21 од 12.01.2024. године и 4К бр. 1932/21 – Кв бр. 392/24 од 07.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Јелене Дреџун од 05.02.2024. године изјављена против решења Трећег основног суда у Београду 4К 1932/21 од 12.01.2024. године као неоснована, док је ставом другим изреке одбијен захтев браниоца окривљеног АА – адвоката Јелене Дреџун за награду на име састава жалбе од 05.02.2024. године изјављене против решења Трећег основног суда у Београду 4К 1932/21 од 12.01.2024. године, као неоснован.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Јелена Дреџун због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд сходно одредби члана 486. став 2. ЗКП одлучи о захтеву, будући да се ради о питању које је од значаја за правилну или уједначену примену права, тако што ће исти усвојити и укинути у целости побијана решења и предмет вратити на поновно одлучивање, или наведено решење преиначи у смислу навода из захтева за заштиту законитости.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, указујући да је суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио закон тиме што је одбио као неоснован захтев за накнаду трошкова кривичног поступка на име сачињавања захтева за изузеће судије од 22.02.2023. године.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је, поред осталог, да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је у ставу 2. истог члана наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па је тачком 7) прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Бранилац окривљеног је дана 22.02.2023. године поднео захтев за изузеће поступајућег судије, а који је решењем Трећег основног суда у Београду Су.бр. 39-21/2023-2 од 03.03.2023. године одбијен као неоснован. Наведеним захтевом за изузеће окривљени је изразио сумњу у непристрасност поступајућег судије, те је таквом радњом захтевао реализацију права на правично суђење. Имајући у виду да је наведени захтев за изузеће дозвољен и да је о истом првостепени суд мериторно одлучивао, без обзира што је захтев одбијен, по оцени Врховног суда исти представља радњу која је предузета у

функцији одбране и заштити права окривљеног, што се основано истиче у поднетом захтеву за заштиту законитости, па исти спада у остале поднеске у смислу Тарифног броја 4. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Тарифним бројем 4. у другом ставу Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“, број 121/2012, 99/2020, 37/2021) је прописано да адвокату припада 50% награде из Тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку. Тарифним бројем 1. наведене Тарифе прописано је да адвокату припада награда у зависности од висине запрећене казне за кривично дело и да за казну до 3 године затвора награда износи 550 поена, док је чланом 15. Тарифе прописано да вредност једног поена износи 30,00 динара, а прописана казна за извршење кривичног дела које је окривљеном стављено на терет и то кривичног дела неовлашћено фотографисање из члана 144. став 1. КЗ је новчана казна или казна затвора у трајању до једне године.

Из изнетих разлога Врховни суд је делимично усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и преиначио правноснажна решења Трећег основног суда у Београду 4К 1932/21 од 12.01.2024. године и 4К бр. 1932/21 – Кв бр. 392/24 од 07.11.2024. године, тако што је обавезао приватног тужиоца ББ да окривљеном АА исплати трошкове кривичног поступка на име састава захтева за изузеће судије од 22.02.2023. године, који захтев представља остали поднесак у кривичном поступку за који адвокату припада 50% награде из тарифног броја 1., односно износ од 8.250,00 динара.

Надаље, захтевом бранилац окривљеног указује да је суд погрешном применом Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, браниоцу окривљеног АА признао трошкове по Адвокатској тарифи која је важила у време предузимања радње, а не по важећој тарифи у време подношења захтева за накнаду трошкова, односно наводећи да је суд применио тарифу која није била важећа у време обрачуна, нити је била важећа у време доношења решења.

Из списка предмета произилази да је решењем Трећег основног суда у Београду 4К 1932/21 од 03.05.2023. године, које је постало правноснажно дана 22.05.2023. године обустављен кривични поступак против првооптуженог АА због кривичног дела из члана 144. став 1. КЗ и против другооптужене ВВ због кривичног дела из члана 144. став 1. у вези члана 34. КЗ, по приватној тужби приватног тужиоца ББ која је поднета преко пуномоћника адвоката Срећка Митрића, Трећем основном суду у Београду дана 01.07.2021. године, те је применом члана 262. став 1. ЗКП, у вези члана 265. став 3. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 9) ЗКП, у вези става 3. ЗКП обавезан приватни тужилац да накнади Трећем основном суду у Београду трошкове кривичног поступка на име паушалног износа у новчаном износу од 5.000,00 динара на начин ближе описан изреком решења у року од 8 дана од дана правноснажности решења и применом члана 262. став 1. и 2. ЗКП у вези члана 265. став 3. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП. Приватни тужилац ББ је обавезан да накнади првооптуженом АА и другооптуженој ВВ трошкове кривичног поступка, на име њихових нужних издатака и нужних издатака и награде

њихових бранилаца, с тим да ће посебно решење о висини трошкова кривичног поступка бити донето накнадно, када се подаци о висини тих трошкова прибаве.

Из списка даље произилази да је окривљени АА преко браниоца дана 19.07.2023. године поднео захтев за накнаду трошкова кривичног поступка на име награде браниоцу у коме је висина тих трошкова опредељена у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“ број 43/2023 од 26.05.2023. године) која није била на снази у време предузимања процесних радњи и доношења одлуке о трошковима кривичног поступка, имајући у виду да је ступила на снагу 03.06.2023. године.

Како је решењем Трећег основног суда у Београду 4К 1932/21 од 03.05.2023. године које је постало правноснажно дана 22.05.2023. године одлучено о обавези плаћања трошкова кривичног поступка, односно у време када је на снази била Адвокатска тарифа коју су нижестепени судови побијаним решењима правилно применили, то Врховни суд налази да је околност што је захтев за накнаду трошкова поднет у време када је на снази већ била сада важећа Адвокатска тарифа, без утицаја на доношење другачије одлуке у конкретном случају, посебно имајући у виду да је бранилац у захтеву цитирао одредбу члана 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“ број 43/2023 од 26.05.2023. године) којом је прописано да судови и јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локлане самоуправе и други органи када одлучују о трошковима кривичног поступка примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

Имајући у виду наведено, одлуком о трошковима кривичног поступка није повређена законска одредба из члана 441. став 4. ЗКП, која се односи на примену Адвокатске тарифе, па су супротни наводи изнети у захтеву за заштиту законитости од стране Врховног суда оцењени као неосновани.

Преосталим наводима захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног полемише са питањем неопходности трошкова за приступање на рочиште 06.09.2022. године и оспорава чињенично утврђење суда у погледу истих, уз истицање да је суд извршио погрешан обрачун накнаде и награде браниоцу у овом кривичном поступку, па како чињенично питање, односно повреда одредбе члана 440. ЗКП, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, то се Врховни суд у оцену ових навода браниоца није упуштао.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2), те члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Јелена Паравиња, с.р.

Мирољуб Томић, с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**